

מפל המים הקסום

קטי ג'יימס

ALL RIGHTS RESERVED.

Published by T. HASEGAWA, 17 Kami Negishi,
TOKYO.

לפני שנים רבות חי בכפר חוטב
עצים עני, עם אמו ועם אביו
הזקנים.
הוא עבד קשה כל היום במורד
הגבעה, או בין העצים המצילים
ביער.

בעצמו היה צנוע והסתפק במועט. גם
אמו הייתה תמיד שמחה ומרוצה.
לעומת זאת אבא הזקן שלו היה אנוכי
יותר ולעיתים קרובות התלונן על
ארוחת האורז הדלה עם כוס תה דל,
או כוס מים חמים בלבד, כשהזמנים
היו קשים במיוחד.
"אילו היה לנו רק קצת סאקה עכשיו"
היה אומר "היה לב מתחמם ונרגע."
ואז היה נוזף בבנו באומרו שהוא,
בהיותו צעיר, תמיד ידע להשיג כוס
סאקה (יין אורז), לעצמו ולידידיו.

אך למרות שעבד קשה רק סכומי כסף
קטנים הצליח להביא הביתה לאבא
ולאמא הזקנים. הדבר ציער אותו מאוד
כי אהב את הוריו ורצה לספק להם
מכל טוב.

הצעיר שדברי אביו ציערו
אותו ניסה לעבוד קשה יותר
וחשב "כיצד אוכל להרוויח
יותר כסף? איך אוכל להשיג
קצת סאקה לאבא שלי
שזקוק לכך באמת, בגילו
המופלג?"

הוא חשב כך יום אחד כשעבד על
מדרון הגבעות ופתאום אוזנו
הרגישה ברעש של מים.
כבר פעמים רבות הוא עבד במקום
הזה ולא זכר שבסביבה היה מעיין
או זרם מים כלשהו.
מופתע מאוד התחיל ללכת אחרי
הצליל שנעשה כל פעם חזק יותר
ויותר, ובסוף הגיע למפל מים יפה.
המים נראו זכים וקרירים והוא
התכופף מעל הזרם, עשה כאין
כוס מכף ידו, שאב מים ולגם קצת
מהם.
איזו הפתעה חיכתה לו כשהרגיש
שבמקום מים הוא לוגם סאקה
טעים ביותר!

במקרה הזדמן לביתם אחד
השכנים, הסיפור סופר לו וגם
הוא כובד בכוס של סאקה.
תוך זמן קצר הסיפור התפרסם
בכפר כולו.

עוד לפנות ערב רבים ביקרו
בביתם של הזקנים, שמעו את
הסיפור והריחו את הנאד,
שלצערם הגדול היה כבר ריק.

מאושר מהגילוי מילא מהר את
הנאד הקטן התלוי בחגורתו
ומיהר הביתה, שמח שבסוף
מצא משהו טוב בשביל אבא
הזקן שלו.

הסאקה היה כה טעים שהזקן
שתה אותו כוס אחרי כוס.

את החוטב הצעיר שעשעו המבטים
של כעס ואכזבה על פני אלה
שעמדו כבר קרוב למים, כשראו
באים חדשים בכל רגע.

כל אחד הגיע בחשאי, מאמין שהוא לבדו
מצא את הדרך למפל מים המופלא
למחרת חוטב העצים הצעיר יצא לעבודה
מוקדם מהרגיל, כשבידיו נאד גדול יותר.
הוא נשא את צעדיו, כמובן, שוב אל
המפעל. אך איזו הפתעה חיכתה לו
כשהגיע למקום! היו שם כבר שכנים רבים,
מצוידים בדליים, צנצנות, מכלים וכל כלי
אחר שבו ניתן למלא את הסאקה הנכסף.

"מים!" קרא ברוגז "רק מים קרים!
עשקו, רימו אותנו בסיפורים מצוצים
מאצבע! איפה הצעיר הזה? נזרוק
אותו לתוך המפל!"

אבל הצעיר ראה כבר מה עלול
לקרות, הסתתר אחרי סלע גדול ולא
הצליחו למצוא אותו.

אחד אחרי שני טעמו מהמים. אמת
לאמיתה, לא סאקה אלא רק מים
קרים במפל. מאוכזב ומרוגז חזר
הקהל החמדני אל הכפר.

כל אחד נראה מבויש ונבוך
בנוכחות השכנים עד שבסוף אחד
מהם פרץ בצחוק, שאליו הצטרפו
גם האחרים.

"הנה אנחנו" אמר האיש "כולנו
לאותה המטרה. אז הבה, ונמלא
את הכלים שלנו ונחזור הביתה.
אבל תחילה - רק לגימה קטנה
לטעימת הסאקה המופלא."
הוא התכופף, מילא את חופן כפו
והרים אותו לפיו. ולגם עוד פעם,
כשעל פניו תחילה הפתעה ואחר כך
כעס.

"הייתכן?" חשב "או אולי היה זה רק
חלום! בכל אופן" אמר "אני מוכרח
לטעום פעם נוספת בעצמי." הוא
מילא את הנאד שלו ושתה. בוודאי!
זה היה אותו הסאקי הריחני שטעם
יום קודם!
וכך זה נותר. הבן הטוב והאוהב
שאב סאקה נהדר מהמפל, האחרים
מצאו שם רק מים קרים.

כשכולם כבר עזבו החוטב הצעיר יצא
ממקום המסתור שלו.

כאשר הקיסר שמע את הסיפור
קרא אליו את חוטב העצים
הצעיר, גימל אותו על אהבת אביו
ואפילו שינה את שם של שנה
לכבודו. זאת כדי לעודד את כל
הילדים בעתיד להיות צייתנים
ולהישמע להוריהם.

